



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobkyně **I. V.**, narozené xxx
bytem xxx, xxx
zastoupené Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M., advokátem
se sídlem v Praze 2, Rumunská 1720/12

proti
žalované **Cestování kanceláři AFRODITA s. r. o.**, IČO 24697966
se sídlem v Praze 5, Karla Engliša 3221/2
zastoupené Mgr. Andreou Steinbauerovou, advokátkou
se sídlem v Cítově 297

o zaplacení 28 702,74 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 1. února 2022,
č. j. 31 C 291/2020-108,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku I. co do částky 7 862,74 Kč **potvrzuje**, ohledně částky 20 840 Kč s příslušenstvím **se mění** tak, že **se** v tomto rozsahu žalobu **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem soud I. stupně výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 28 702,74 Kč s 10 % úrokem z prodlení ročně z částky 20 840 Kč od 9. 11. 2019 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. soud žalobu v rozsahu částky 45 317,26 Kč s příslušenstvím zamítl, dále výrokem III. zastavil řízení co do částky 52 180 Kč. Výrokem IV. rozhodl o nákladech řízení tak, že uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 19 437,60 Kč k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalobkyně se domáhala zaplacení částky 126 200 Kč s tím, že uzavřela s žalovanou smlouvu o zájezdu na severní Kypr, oblast Bafra do pětihvězdičkového hotelu pro 10 osob (6 dospělých a 4 děti) v termínu od 21. 8. 2019 do 28. 8. 2019. Dle smlouvy mělo být rodině žalobkyně poskytnuto ubytování v jednom dvoulůžkovém pokoji a ve dvou dvoulůžkových pokojích s dvěma přistýlkami. Po příjezdu jim však byly poskytnuty pouze 3 dvoulůžkové pokoje bez přistýlek. První den zájezdu tak žalobkyně s rodinou strávila noc v 10 lidech na šesti postelích. Po dvou přesunech do jiných pokojů následně žalobkyně s rodinou byla ubytována ve dvou dvoulůžkových pokojích s rozkládacím gaučem a v jednom dvoulůžkovém pokoji. Dále žalobkyně žalované vytkla další vadu zájezdu, již měl být nedostatek příkrývek, polštářů a ročníků na pokojích.
3. V průběhu řízení v rámci mimosoudních jednání o smíru žalovaná žalobkyni uhradila částku 52 180 Kč, v tomto rozsahu byla žaloba vzata částečně zpět. Uhrazená částka se skládá dle vyjádření žalobkyně z 20. 5. 2021 z částky 10 500 Kč jako náhrady za ztrátu radosti z dovolené a z částky 41 680 Kč jako slevy v rozsahu 20 % z celkové ceny zájezdu.
4. Soud I. stupně po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že mezi účastníky byla platně uzavřena smlouva o zájezdu, na základě níž se žalovaná zavázala zajistit pro žalobkyni a další rodinné příslušníky zájezd a ubytování v hotelu po dobu jednoho týdne s leteckou dopravou a stravováním formou ultra all inclusive. Ubytování bylo sjednáno ve třech pokojích, a to ve dvou pokojích pro dvě osoby a ve dvou pokojích pro 4 osoby (2 postele a 2 přistýlky), přičemž cena zájezdu činila 208 400 Kč. Žalobkyně vytkla žalované první den zájezdu vady a to osobně delegátce žalované a následně písemně reklamačním protokolem z 22. 8. 2019. Reklamace spočívala v tom, že ubytování neodpovídá smlouvě o zájezdu, neboť žalobkyni a její rodině nebyl poskytnut dostatečný počet postelí pro daný počet osob a dále, že na následně a pozdě poskytnuté přistýlky nebyly dodány polštáře, příkrývky ani ručníky v požadovaném množství.
5. Tyto skutečnosti soud právně hodnotil ve smyslu ustanovení § 2521 a následující občanského zákoníku. Žalované byla oprávněně vytknuta vada spočívající v nedostatku přistýlek a za tuto vadu dle názoru soudu náleží sleva z ceny zájezdu, byla zvážena intenzita této vady a soud následně dospěl k závěru, že tomu odpovídá sleva 20 % z celkové ceny zájezdu, kterou již žalovaná žalobkyni uhradila.
6. Další oprávněně vytknutou vadou byl nedostatek ložního prádla, za což dle tzv. Frankfurtských tabulek náleží žalobkyni jako spotřebiteli a klientovi cestovní kanceláře sleva v rozsahu 5 až 10 % ceny zájezdu. Soud stanovil slevu za tuto vadu na horní hranici rozmezí a žalobě tak vyhověl co do částky 20 840 Kč s příslušenstvím. K tomu připočetl částku 7 862,74 Kč představující kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení z částky 52 180 Kč za dobu od 9. 11. 2019 do 11. 5. 2021, kterou žalovaná žalobkyni uhradila jako slevu z celkové ceny zájezdu a ohledně níž bylo částečně řízení zastaveno po částečném zpětvzetí žaloby. Ohledně tzv. ztráty radosti z dovolené ve smyslu § 2543 odst. 1 a občanského zákoníku soud považoval poskytnutou částku 10 500 Kč, kterou již

žalovaná poskytla žalobkyni za dostatečnou, a ve zbývající části žalobu zamítl. O nákladech řízení rozhodl dle zásady poměrného úspěchu ve věci podle § 142 odst. 2 o. s. ř.

7. Proti vyhovujícímu výroku I. a výroku o nákladech řízení podala žalovaná včas odvolání. V rámci odvolacího jednání bylo vyjasněno, že žalovaná neměla v úmyslu se odvolat proti zamítavému výroku II. Odvolatelka nesouhlasila s tím, jak soud věc právně hodnotil s tím, že možnost sjednání přistýlek na pokoji je věcí individuálního řešení klientů a hotelu. Rodina žalobkyně od počátku měla uměle vytvořit situaci s rozmístěním jednotlivých účastníků zájezdu. Jestliže následně byly žalobkyni poskytnuty přistýlky ve formě rozkládací pohovky o velikosti 140 cm x 180 cm, tak jde o poskytnutí adekvátního ubytování. Dále namítala, že tvrzení žalobkyně o nedostatečném počtu ručníků, příkrývek a polštářů nebylo dostatečně doloženo. Pokud jde o nárok na náhradu za tzv. ztrátu radosti z dovolené, žalovaná tento nárok odmítá. Soudem vypočtená částka 10 500 Kč je nepřiměřená ve vztahu k osobě žalobkyně. Částka 10 500 Kč, kterou žalovaná uhradila v rámci pokusu o mimosoudní řešení věci, měla pokrýt i úroky za poskytnutou 20% slevu z dovolené ve výši 7 862,74 Kč. Ztráta radosti z dovolené je vlastně formu náhrady nemateriální újmy, na který rodina žalobkyně fakticky nemá nárok, neboť při jejich pobytu na zájezdu nedošlo k takovému diskomfortu, aby bylo nutno z tohoto titulu rodině žalobkyně cokoli plnit. Navrhla, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek ve výroku I. změněn a žaloba zamítnuta a došlo ke změně výroku o nákladech řízení.
8. Žalobkyně se k odvolání žalované písemně vyjádřila. Odkázala na smlouvu o zájezdu s tím, že zde bylo zcela dostatečně specifikováno sjednané ubytování pro členy rodiny žalobkyně. Odvolání hodnotila jako spekulativní, ve snaze vyhnout se odpovědnosti za poskytnuté plnění a navrhla, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek v napadených výrocích potvrzen a žalobkyni přiznány náklady odvolacího řízení.
9. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v rozsahu napadených výroků I., IV., včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle § 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované je z větší části důvodné.
10. Vycházel přitom ze skutkových zjištění soudu I. stupně, aniž shledal důvody pro opakování či doplnění dokazování.
11. V daném případě bylo ve smyslu § 2537 odst. 2 občanského zákoníku zjištěno, že žalobkyně jako zákazník žalované bez zbytečného odkladu vytkla pořadateli vadu zájezdu. Tato vada je definována jako rozpor se smlouvou o zájezdu, čímž se rozumí rozpor plnění poskytnutého se specifikací zájezdu uvedenou ve smlouvě, případně v potvrzení o zájezdu, ale i katalogu, předmluvních informacích a podobně. Je zřejmé, že dle zjištění soudu dle uzavřené smlouvy měly být poskytnuty rodině žalobkyně tři dvoulůžkové pokoje, z toho dva se dvěma přistýlkami a při zahájení zájezdu nebyly minimálně jednu noc a první den zajištěny přistýlky pro nezletilé děti žalobkyně a následně přistýlky byly poskytnuty v nedostatečném množství (dvě přistýlky pro 4 osoby).
12. Podle ustanovení § 2540 odst. 1 občanského zákoníku, má-li zájezd vadu a vytkl-li ji zákazník bez zbytečného odkladu v souladu s ustanovením § 2537 odst. 2, má zákazník právo na slevu z ceny ve výši přiměřené rozsahu a trvání vady.
13. V daném případě obvodní soud dospěl k závěru, že se shora uvedenou vadou náleží žalobkyni sleva v přiměřené výši 20 % z celkové ceny zájezdu. Pro určení výše přiměřené slevy se používá více metod, mimo jiné i tzv. Frankfurtská tabulka slev, vypracovaná okolo roku 1985 komorou Zemského soudu ve Frankfurtu nad Mohanem, přičemž i dle judikatury nejvyššího soudu aplikace tabulkových systémů nemá zavádět automatismy s tím, že by se mechanicky přebíraly tabulkové

hodnoty slev, přičemž vždy je nutno hledět na všechny okolnosti daného případu (viz také rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 618/2007, 33 Cdo 1809/2020 i rozhodnutí další).

14. Kromě nároku na poskytnutí přiměřené slevy z ceny zájezdu, má zákazník ve smyslu ustanovení § 2543 odst. 1 občanského zákoníku i právo na náhradu újmy za narušení za narušení dovolené, zejména byl-li zájezd zmařen nebo podstatně zkrácen (tzv. ztráta radosti z dovolené). Podstatou újmy za narušení dovolená je zklamání, strádání, podráždění či rozčarování nebo pocit zmaru z vadně poskytnutých služeb zahrnutých v zájezdu mající za následek ztrátu požitku z celého zájezdu, jinak tento pojem lze definovat i jako ztrátu či podstatné omezení požitku z trávení volného času, které nelze bez dalšího ztotožnit s tím, že se v průběhu zájezdu vyskytly vady opodstatňující slevu z jeho ceny. Příčinou narušení dovolená může být i jiná okolnost než zmaření nebo podstatné zkrácení zájezdu, avšak jen taková, jež je způsobila zasáhnout do průběhu zájezdu s podobnou intenzitou s důsledkem ztráty požitku z dovolené. Samotné vady zájezdu, které takovou ztrátu požitku nezpůsobí, nárok na náhradu nemajetkové újmy za narušení dovolené nezakládají (viz také rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 186/2016 a rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 2263/2019, 33 Cdo 747/2015, 30 Cdo 3577/2006).
15. S ohledem na shora uvedenou definici újmy za narušení dovolené dospěl odvolací soud k závěru, že v daném případě prokázané vady nebyly takového druhu, že by byly způsobily založit důvod pro poskytnutí vyšší újmy za narušení dovolené ve smyslu § 2543 odst. 1 občanského zákoníku, než byla dobrovolně uhrazena žalovanou.
16. Žalovaná částečně změnila svůj postoj v řízení tím, že u odvolacího soudu tvrdila, že poskytnuté plnění v rozsahu částky 52 180 Kč v sobě obsahovalo 20% slevu z ceny zájezdu a že v sobě rovněž obsahovalo i příslušenství z této částky. To je však v rozporu s tím, co sama žalovaná deklarovala ve vztahu k soudu podáním z 20. května 2021 jako výsledek mimosoudního jednání, kde výslovně uvedla, že poskytla dobrovolně žalobkyni 41 680 Kč jako slevu z ceny zájezdu a na ztrátě radosti z dovolené 50 % požadované částky, tedy 10 500 Kč, celkem 52 180 Kč a prokazatelně také tuto částku žalobkyni uhradila.
17. Odvolací soud měl za zjištěné, že žalovaná poskytla žalobkyni plnění v rozsahu 52 180 Kč představující kromě výše uvedené dobrovolné platby 10 500 Kč z titulu újmy za narušení dovolené i cca 20% slevu z ceny zájezdu, což je zcela adekvátní výše slevy, přiměřená všem zjištěným okolnostem v řízení před soudem I. stupně. V odvolacím řízení tak žalobkyně již oprávněně požadovala pouze částku 7 862,74 Kč, představující kapitalizovaný úrok z prodlení z již poskytnuté částky 52 180 Kč od uplatnění nároku do úhrady tohoto plnění. Postupoval tedy dle § 219 o. s. ř. a ve vyhovujícím výroku I. rozsudek v rozsahu částky 7 862,74 Kč potvrdil.
18. To co žalobkyně požadovala navíc, bylo ze strany odvolacího soudu považováno za neopodstatněné z důvodů shora uvedených, a proto byl rozsudek postupem dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změněn tak, že ohledně částky 20 840 Kč s příslušenstvím změněn a v tomto rozsahu žaloba zamítnuta. Ostatní výroky rozsudku nebyly předmětem odvolacího řízení.
19. S ohledem na to, že žalobkyni se v řízení fakticky dostalo plnění v rozsahu 60 042,74 Kč (52 180 Kč + 7 862,74 Kč) měla tak úspěch v rozsahu 47,5 %. Oproti tomu žalovaná měla úspěch v rozsahu 66 157,26 Kč (20 840 Kč + 45 317,26 Kč) tedy úspěch v rozsahu 52,5 %. Vzhledem k tomu, že úspěchy obou stran sporu byly v zásadě stejné, odvolací soud rozhodl tak, že za řízení před soudy obou stupňů dle § 142 odst. 2 o. s. ř. dle zásady poměrného úspěchu ve věci, za použití § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení před oběma stupni soudů právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5 za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 1. června 2022

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu